

KISHU

TŁUMACZENIE: Olga Jakubiel.

Rewizja i uzupełnienie wersji polskiej sierpień 2022 Mirosław Redlicki

POCHODZENIE: Japonia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 30.10.2016

UŻYTKOWOŚĆ: Pies myśliwski oraz do towarzystwa.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.

Sekcja 5 Szpice azjatyckie i rasy pokrewne.
Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Rasa ta pochodzi od średniej wielkości psów, żyjących w dawnych czasach w Japonii. Rasa powstała w górskich rejonach w Kishu (prefektura Wakayama i Mie). Pierwotnie, szata tych psów często miała znaczenia w wyróżniających się kolorach, takich, jak rudy, sezamowy lub pręgowany. Jednakże od 1934 r. w rasie tej dopuszczano tylko jednolite kolory; szata o wyróżniających się znaczeniach zniknęła do 1945 r. i nie pojawiła się nigdy więcej. Obecnie zdarzają się psy tej rasy o białej szacie.

Psy te używane są do polowania, obecnie głównie na dziki, ale niegdyś również na jelenie. Rasa przyjęła nazwę regionu, w którym została wyhodowana. W 1934 r. została uznana za „pomnik przyrody”.

WRAŻENIE OGÓLNE: Średniej wielkości pies, harmonijny, mocnej budowy, o dobrze rozwiniętych mięśniach. Pies ten ma stojące uszy i zwinięty lub sierpowato zagięty ogon. [Pies] Mocnej budowy, o mocnym kośćcu, zwarty.

WAŻNE PROPORCJE: Stosunek wysokości w kłębie do długości tułowia wynosi 10:11.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Pies o wybitnej wytrzymałości, sprawiający wrażenie szlachetnego, dostojnego i prostodusznego. Temperament – wierny, pojętny i bardzo czujny.

GŁOWA:

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: Szerokie czoło.

Stop: Dostyc stromy, z delikatną bruzdą.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Czarny; rozjaśniony dopuszczalny u białych psów. Grzbiet nosa prosty.

Kufa: Dostyc mocna, klinowata, zwężająca się.

Wargi: Przylegające.

Uzębienie: Mocne; zgryz nożycowy.

Policzki: Dostyc dobrze rozwinięte.

Oczy: Nie za małe, niemal trójkątne, szeroko rozstawione, ciemnobrązowego koloru. Zewnętrzne kąćki uniesione ku górze.

Uszy: Małe, trójkątne, nieco pochylone do przodu, pewnie stojące.

SZYJA: Gruba i umięśniona.

TUŁÓW:

Kłęb: Wysoki.

Grzbiet: Prosty i mocny.

Lędźwie: Szerokie i umięśnione.

Klatka piersiowa: Głęboka; żebra umiarkowanie wysklepione.

Brzuch: Lekko podciągnięty.

OGON: Wysoko osadzony, gruby, zdecydowanie zwinięty lub zagięty jak sierp nad grzbietem; gdy ogon jest opuszczony, jego koniec sięga niemal stawów skokowych.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Łopatki: Umiarkowanie skośne, z dobrze rozwiniętymi mięśniami.

Ramię: Tworzy z łopatką umiarkowany kąt.

Łokcie: Przylegające do tułowia.

Przedramię: Proste.

Śródreżca: Nieco pochyle.

ŁAPY: Palce dobrze wysklepione i zwarte. Opuszki grube i elastyczne. Pazury twarde, preferowane ciemne.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wygląd ogólny: Mocne, umiarkowanie kątowne.

Stawy skokowe: Żyłaste i mocne.

STOPY: Palce dobrze wysklepione i zwarte. Opuszki grube i elastyczne. Pazury twarde, preferowane ciemne.

RUCH: Lekki i sprężysty.

SZATA:

WŁOS: Włos okrywowy szorstki i prosty; podszerstek miękki i gęsty. Włos na policzkach i ogonie – dosyć długi.

MAŚĆ: Biała, ruda i sezamowa (mieszanina włosów czarnych, rudych i białych w równych proporcjach).

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: Psy: 52 cm. Suki: 49 cm. Tolerancja 3 +-cm

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

- Brak dymorfizmu płciowego.
- Długi włos.
- Lekki przodozgrzyz lub tyłozgrzyz
- Lękliwość
- Łaciatość

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.
- Skrajny przodozgrzyz lub tyłozgrzyz.
- Nie stojące uszy.
- Wiszący ogon, krótki ogon.

NB.

Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.